

Štev. 7.

V Ljubljani, 1. malega srpna 1914.

Leto XV.

FR. ROJEC:

Visoki gost.

Mladinska dvodejanjka.

O s e b e : Sosed, dve sosedi, kovač Matijec, Jurček, Katrica.

I. dejanje.

Na vasi.

(Dalje.)

Druga sosedja.

Res nekaj po gotovem redu
pripravlja se tu pri sosedu;
a nam bi radi skrili to!

Prva sosedja.

Zato mi štreno jim zmedimo:
Američana prav lepo
ter prav slovesno vsi sprejmimo
in stavim glavo, da si žep
vsaj s tisočakom zamašimo!

Druga sosedja.

Prav všeč je meni ta tvoj sklep!

Prva sosedja.

Brž skupaj skličiva vaščane
in jim povejva te nakane!

Vem, da kovač Matic takoj
navdušen ves za sklep bo moj!

Druga sosedka.

Kovač Matijec je pijanec,
a dober še ima goltanec!

Prva sosedka

Pa tudi dobro še glavó,
on svetoval nam pravo bo!

Druga sosedka

(pokaže v stran).

Glej, z butaro tu sem prihaja,
skup lahko pojdemo domov!

Matijec

(z butaro suhih gozdnih vej na hrbtnu, pride v vas, vrže butaro na tla, sede nanjo in si briše pot s čela).

Ta posel meni ne ugaja!
Če znašal bom od vseh vetrov
skup k bajti vse, pa primorjuha,
da se loti me še naduha!

Prva sosedka.

Odslej boš ženo čislal bolj!
Saj do sedaj nikdar ta reva
ni bila pridna ti dovolj!

Matijec.

Če ona kmalu ne okreva,
pa si kar osla kupil bom,
da skup mi nosil bo na dom!

Prva sosedka.

Haha, priatelj, osel tebi
pa nič kaj dolgo služil ne bi!
Še pri sosedu, kjer imel
lep hlev je, jesti vedno dosti,
je naveličal se, ušel!

Matijec.

Jaz mislim, da je kje tu v hosti!
Ko malo odpočil se bo,
sam prišel bo domov lepó.

Druga sosed.a.

Saj res krošnjar ta ostareli
je vedno pod tovorom bil!

Prva sosed.a.

Jaz pravim pa, da ga imeli
ne bodo pri sosedu več,
ker ga do zdaj še niso vjeli!
A rajši to oslovsko reč
na druge dneve odložimo
in pojdimo, da se doma
o važni stvari zgovorimo,
ki lahko nam še srečo dá!

Vsi

(odidejo).

Zagrinjalo pade.

II. dejanje.

Na cesti pred vasjo stoji slavolok.

Matijec.

(stoji sredi ceste pred slavolokom in ga gleda).

Ta slavolok, čeprav preprost,
lepo poda se tu na cesti!
»Pozdravljen, naš visoki gost!«
napis ta tudi je na mestu;
ko še zastavice dobi,
pa dogotovljen tu stoji!

Prva sosed.a.

(stoji ob strani ceste pred slavolokom).

Prav pametno smo ukrenili,
da slavolok smo naredili!

Druga sosed.a.

(stoji na drugi strani ceste).

No, meni se prav čeden zdi,
še škofov bil nič lepši ni
ob zadnji birmi tam pri fari!
Kovač naš res je bistroglav:
kjerkoli kaj pogospodari,
vse se izvede, da je prav!

(Dalje.)

